04/06/2020

“Το περιβαλλοντικό πρόβλημα είναι κατά βάση πνευματικό”

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

“Η Αγία μας Εκκλησία πάντοτε, μετά πολλής αγάπης και στοργής, δέεται του Ελεήμονος Θεού, του Δημιουργού «ορατών τε πάντων και αοράτων», διά την διαφύλαξιν και προστασίαν του περιβάλλοντος” αναφέρει στο μήνυμά του για την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος που εορτάζεται κάθε χρόνο στις 5 Ιουνίου, ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος΄, προσθέτοντας ότι “ο άνθρωπος δεν δύναται να αυτονομηθή από της υπολοίπου δημιουργίας”.

“Οστις δεν ευγνωμονεί τον Θεόν ως δημιουργόν των βιοσυστημάτων της γης, των ωκεανών, των θαλασσών, των ποταμών, των δένδρων, των φυτών, των ανθέων, των ζώντων εν γένει οργανισμών, ούτος, δυστυχώς, περιφρονεί την δημιουργικήν θείαν ενέργειαν και, τοιουτοτρόπως, δεν κάμνει καλήν χρήσιν των υπό του Θεού ποιηθέντων κτισμάτων” υπογραμμίζει μεταξύ άλλων, τονίζοντας ότι το περιβαλλοντικό πρόβλημα είναι κατά βάση πνευματικό με απροσμέτρους ηθικές διαστάσεις.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΗΜΕΡΑΝ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
(5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020)

Η σημερινή ημέρα – Παγκόσμιος Ημέρα Περιβάλλοντος – η οποία, ως γνωστόν, εθεσπίσθη υπό του ΟΗΕ, προ 48 ετών, ως ημέρα μνήμης, σεβασμού, προστασίας και αγάπης διά το περιβάλλον, είναι μία σημαντική ευκαιρία δι' άπαντας, την οποίαν καλούμεθα να αξιοποιήσωμε δεόντως, ώστε να επαναπροσδιορίσωμε την σχέσιν μας με αυτό.
Βεβαίως, η Αγία μας Εκκλησία πάντοτε, μετά πολλής αγάπης και στοργής, δέεται του Ελεήμονος Θεού, του Δημιουργού «ορατών τε πάντων και αοράτων», διά την διαφύλαξιν και προστασίαν του περιβάλλοντος.
Υπενθυμίζει δε, διά της Αγίας Γραφής και της εν Αγίω Πνεύματι Παραδόσεώς της, ότι ο άνθρωπος, ως η κορωνίς των δημιουργημάτων του Θεού, οφείλει, εάν θέλη να ζήση με ισορροπίαν, ειρήνην, υγιείαν και ευτυχίαν εν τω κόσμω τούτω, να σέβηται και να εκτιμά το περιβάλλον ως θείον δημιούργημα και να μη καταχράται της μεγάλης ταύτης δωρεάς του Θεού, αλλά να επιδεικνύη εμπράκτως την ειλικρινή ευγνωμοσύνην του προς τον Δωρεοδότην, διά της σωστής χρήσεως και αξιοποιήσεως των υπ' Αυτού παρεχομένων αγαθών.
Η Αγία ημών Εκκλησία διακηρύττει ότι ο άνθρωπος δεν δύναται να αυτονομηθή από της υπολοίπου δημιουργίας, ουδέ δύναται να υπάρξη άνευ αυτής κατά την ιστορικήν αυτού εν τη ενθαδικότητι παρουσίαν και, ως εκ τούτου, προστατεύων και διαφυλάττων το περιβάλλον, προστατεύει και διαφυλάττει αυτόν τούτον τον εαυτόν του.
Ο Κύριος της Δόξης έθεσε τον άνθρωπον εις τον κόσμον ως βασιλέα και ιερέα της κτίσεως διά να εργάζηται τα έργα του φωτός και της αγάπης και ουχί διά να καταστρέφη διά της κακής χρήσεως την δημιουργίαν του Θεού. Όστις δεν εκτιμά ευχαριστιακώς και προσευχητικώς τον κόσμον και δεν προσβλέπει δοξολογικώς προς τον Ποιητήν του ηλίου, της γης, της σελήνης, των αστέρων, των αστεροειδών, των γαλαξιών και ολοκλήρου του στερεώματος· όστις δεν ευγνωμονεί τον Θεόν ως δημιουργόν των βιοσυστημάτων της γης, των ωκεανών, των θαλασσών, των ποταμών, των δένδρων, των φυτών, των ανθέων, των ζώντων εν γένει οργανισμών, ούτος, δυστυχώς, περιφρονεί την δημιουργικήν θείαν ενέργειαν και, τοιουτοτρόπως, δεν κάμνει καλήν χρήσιν των υπό του Θεού ποιηθέντων κτισμάτων.
Υπ' αυτήν την έννοιαν σφάλλει, αστοχεί, αμαρτάνει έναντι του Θεού, του ιδίου του εαυτού του και των συνανθρώπων του· έναντι του παρόντος και του μέλλοντος· έναντι των επερχομένων γενεών, αι οποίαι, δυστυχώς, θα υποστούν τας δεινάς συνεπείας της ανθρωπίνου αφροσύνης, εκ της καταχρήσεως της κτίσεως και της υλικής πραγματικότητος.
Οι Άγιοι της Εκκλησίας ημών έχοντες αίσθησιν πνευματικήν περί του σκοπού της

υπάρξεως του ανθρώπου και της δημιουργίας του κόσμου, και αφ’ ετέρου μετέχοντες από του παρόντος της θείας και αρρήτου δόξης, υποδεικνύουν εις ημάς παντοιοτρόπως το αυθεντικόν περιβαλλοντικόν και οικολογικόν – εκκλησιαστικόν φρόνημα.

Λόγου χάριν ο ερημίτης του Ελικώνος, όσιος Λουκάς ο εν Στειρίω, μεριμνούσε μετά πάσης επιμελείας διά τα φυτά, τα δένδρα, τα πετεινά του ουρανού, την λογικήν και άλογον κτίσιν.

Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός έλεγεν ότι «οι άνθρωποι θα μείνουν πτωχοί, διότι δεν θα έχουν αγάπην διά τα δένδρα», ενώ ο Άγιος Αμφιλόχιος της Πάτμου προέτρεπε συχνάκις τους εξομολογουμένους εις αυτόν, αντί άλλου επιτιμίου να φυτεύουν πεύκα εις την άνικμον ταύτην νήσον του Αρχιπελάγους.

Οι Άγιοι εσέβοντο και τιμούσαν το περιβάλλον και την κτίσιν, ως δημιουργήματα «εκ του μη όντος» του μόνου Αληθινού Θεού.

Εις ολόκληρον την ιστορίαν της ανθρωπότητος έως των νεωτέρων χρόνων η παράχρησις της δημιουργίας με την βραδείαν σχετικώς εξέλιξίν της επέφερε μικρότερα οικολογικά προβλήματα. Διά της βιομηχανικής, όμως, επαναστάσεως και της αναπτύξεως της επιστήμης και της τεχνολογίας η παράχρησις εγένετο ανεξέλεγκτος. Η μόλυνσις του αέρος, των θαλασσών, του εδάφους, του υπεδάφους, του ιδίου του ανθρωπίνου οργανισμού, απειλεί θανασίμως τον άνθρωπον και αυτήν ταύτην την ζωήν.

Εν κατακλείδι δυνάμεθα να είπωμεν ότι εάν το περιβαλλοντικόν πρόβλημα είναι κατά βάσιν πνευματικόν με απροσμέτρους ηθικάς διαστάσεις τότε, εφ’ όσον ο άνθρωπος δεν τοποθετείται ορθώς έναντι αυτού, τούτο δεν θα παύση να υφίσταται, ώστε να δυνηθή να εξέλθη ούτος από τον λαβύρινθον εις τον οποίον ενέκλεισεν εαυτόν.

Διό, άνευ της ασκητικής και ευαγγελικής θεωρήσεως της κτίσεως του Θεού, άνευ της λελογισμένης και συνετής χρήσεως των υλικών αγαθών και του πλούτου, το περιβαλλοντικόν πρόβλημα αντί να περιορίζηται, θα εξαπλούται συνεχώς.

Η Εκκλησία ημών δεν παύεται να συνιστά, έργοις και λόγοις, τον σεβασμόν προς το περιβάλλον ως θείον δημιούργημα, διά σχετικών μαθημάτων εις τα Κατηχητικά Σχολεία, διά εισηγήσεων εις τους κύκλους μελέτης Αγίας Γραφής, διά της καθιερώσεως υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου της 1ης Σεπτεμβρίου ως ημέρας προσευχής διά το περιβάλλον, διά των λειτουργικών της ευχών και άλλων πνευματικών μέσων. Ενθαρρύνει δε δράσεις των ενοριών, και όχι μόνον, εν σχέσει προς το περιβάλλον, όπως δενδροφυτεύσεις, ανακύκλωσιν, περιορισμόν χρήσεως αυτοκινήτων, ανανεωσίμους πηγάς ενεργείας κ.λπ.

Εκ μέσης καρδίας ευχόμεθα όπως ο εφετινός εορτασμός της Παγκοσμίου Ημέρας Περιβάλλοντος αφυπνίση τας συνειδήσεις πάντων ημών, ώστε να εκτιμώμεν και να σεβώμεθα έτι και έτι την θείαν δημιουργίαν και δι’ αυτής πρώτιστα τον Ποιητήν

και Πλάστην των απάντων.

Μετά πατρικών ευχών και αγάπης
† Ο Αθηνών Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος